

DISSERTATIO

DE REGIONIBUS, IN QUAS DECEM Tribus Israel traductæ sunt, & quem potissimum locum nostra ætate teneant.

NIHIL in historia frequentius, quàm gentis universæ in alios mores, sermonem, religionem, fœdera, ac regiones transfugatio; ita ut vix aliquid de priori cultu retinentes ipsæ suos fallant inventores. Magna Imperia minora absorbuerunt, & inelyti illi Debellores populorum, quos Dei providentis latens consilium identidem suscitavit, rapido quodam victoriarum impetu, per Provincias discurrerent, obvia quæque in torrentis modum ita rapiebant, ut in varias distractæ partes, dissociatæque gentes, & populi, aliò aliù traducerent. Factum etiam, ut plures fortunam, religionem, & linguam victoris, vel saltem mores ejus gentis, ad quas impetu victoriæ ferebantur, secutæ, pristinum cultum omnem abjicerent. Raræ sunt in Orbe gentes, quas idem fortunæ casus non jactaverit: sed nullum aquè ejus rei magis illustre documentum, quàm decem Tribuum, de quibus imprementiarum, exhibitum fuisse arbitror.

Regnum igitur decem Tribuum post varias quæ externorum, quæ intestinorum bellorum vicissitudines, & calamitates, tandem ultimam excidium diu ante Divinis Oraculis prænunciatum expertum est; coactique vertere, vacuas sedes gentibus Transsephratis reliquerunt. Rarè quidem Deus ita punit, quin simul rigorem plurimâ lenitate temperet; & vix unquam contingit, ut primo statim flagelli ictu miseris conficiat. Pro infito ergo ingenio Deus minoribus flagellis summæ ultioni prætulit. Theglathalassar Rex Assyriæ ab Achaz Rege Juda invitatus, in dittonem Phæce Regis Israel sese fudit, à quo belli impetu, fortissima Urbes Syriæ latera spectantes raptae, deductæque in captivitatem Tribus Nephtali (a), Ruben, Gad, & dimidia Manassæ, quæ Transjordanam regionem tenebant, in Lahela, Habor, & Hara translatae sunt (b).

Post annos 20. ab ea expeditione, circa A. M. 3283. Salmanasar, qui proximè illi Regi successit, ducto in Samariam exercitu, post triennii obsidionem, captâ Urbe populos omnes infelicis Regni residuos in Transsephrathæa traduxit, sedesque illis in Assyria assignavit Hala Habor regio-

nem juxta fluxum Gozan, & Civitates Medorum (c). Nunc igitur certus harum Regionum situs definiendus est.

Animadvertisse operæ pretium est, eundem locum devictis Tribubus assignasse Salmanasarem, quò olim priores illas Theglathalassar transtulerat. Nomen quidem Hara in secunda transfugatione deest, in qua vicissim legitur de Urbibus Medorum, nusquam in prima notatum. Lahela, & Hale idem sunt nomen, & Gozan locus erat Chabor, sive Chaboræ planè contiguus.

Hale sive Lahela eundem esse locum credimus ac Hévila, de quo Gen. 2. 11. nempe Colchidem, cujus incolæ, quòd circumcissionem admiserint, originem ab Egypto referre Herod. l. 2. cap. 104. autimavit. Cur non eodem argumento potius Hebræi origine probarentur, cum illis tantum ex universis Orbis gentibus circumcissionis præceptum lege indispensabili positum sit? Nec à vero abludivit, Colchos circumcissionem admittentes cum Israelitis decem Tribuum confundendos, quòd etiam censensus de Syris, Cappadocibus, & superiora annis Thermooontis tenentibus, circumcissionem admittentibus (d), utpotè qui colonia essent Israelitarum Colchidis, sive juxta Chaboram non longè à Cappadocia incolementium. Ad illos facillè Israelitas Cappadoces Epistolam suam S. Petrus dedit [e]: *Advenis dispersionis Ponti, Galatiæ, Cappadocia.* Nota sunt etiam in Mesopotamia nomina *Chalonitidis provincia;* & in Syria Septentrionali occurrit provincia *Calacina*, quæ sanè voces non absurdè ex *Chale* sive *Lachela* deducuntur.

Habor, sive *Chabor* nomen est amnem Chaboram in Scriptura, & apud Prophanos notissimum referens. Sunt etiam ejusdem nominis ad orientem Ninive montes; influens enim in Euphratem Chaboras è monte Masio (cujus facillè portiones erant montes Chabores) apud Ptolemæum defluit. Perluit annis provinciam Gozan juxta 4. Reg. 18. 2. (f) cujus nominis regio versus Tigridis fontes porrigitur. Plinio dicitur (g) *Elegezina*, ac si diceretur Elonit Goza. Alibi verò idem Plinius (h) Elonios statuit prope montes Gordios. Meminit Ptolemæus Gauzanitidis in Mesopotamia; & regionem *Goetan* [ita appellat],

c 4. Reg. 17. 6. & 18. 10.

d Herodot. ibidem.

e 1. Petri 1. 1.

f 4. Reg. 18. 2. In Habor fluxus Gozan. Et 4. Reg. 17. 6. In Habor, juxta fluxum Gozan. g Plin. lib. 6. cap. 27. h Plin. lib. 6. cap. 26.

a 4. Reg. 15. 29.

b 1. Par. 5. 26.

Constantinus Porphyrogenitus in minori Armenia collocat. Est etiam regio Gauzan in Media inter amnes Cyrum, & Cambysem. Rabbini nomine Gozan designatum credunt fabulis non minus, quàm nomine celebrem amnem Sabbaticum, qui ex India, non longè à fontibus Gangis, supra Calchas originem suam refert. Hunc amnem venditant magno impetu tota hebdomadâ provolvi, cum interim sive arens inersque, vel saltem tacitis aquis die Sabbati quiescat, obstitaque habet eadem die igne ripas, ne quis unquam accedere audeat. Benjamin Tudelensis Gozan in Media statuit, quadridui itinere ab Hemdam. Quo etiam loco Ptolemæus urbem Gauzaniam constituit. Ita de hoc argumento variant Scriptores; quamquam ab iis, quas inquirimus, regionibus nemo multum aberrat. Hara sive Ara altera est regio Israelitis decem Tribuum assignata. Hunc locum in Media constituendum ex eo suspicamur, quòd 1. Par. 5. 26. legitur Ara, cujus loco in 4. Reg. 17. 6. est *Civitates Medorum*. Porro Arræi populi sunt Mediæ apud Geographos, & Aria Provincia Persidis terminatur ad Septentrionem Bactrorum & Margianorum regione; quare in veteri Media facillè continebatur, vel saltem Medis regio illa paruit. Hebræum *Hara* sonat mons, & Septuaginta in Textu Regum reddunt *montes*, quo loco nos legimus, *Civitatibus Medorum*. Amos deducendos Israelitas in captivitatem ultra montes Armeniæ minitatur: *Projiciemini in Armon, dicit Dominus* (i). Talmudistæ fratres suos in Media collocant, in cujus montibus 50. Urbes ab Israelitis cultas Benjamin Tudelensis recenset (k). Judæos nonnullos sedem circa montes Caspios habentes Estras (l), ut secum in Judæam regrederentur, invitavit. Seitam est autem montes illos, auctore Prolemæo, Mediæ, & Parthiæ interjacere. Ex Tobia 1. 11. & 3. 7. 5. 8. frequentes esse Israelitas in Assyria, Perside, Susiana, Niviv, Rages Medorum, Susis, & Ecbatani intelligimus. Quibus olim limitibus Media terminaretur, incertum; & nomina *Civitates Medorum* designare non incongruè regionem crederentur, quam olim Assyria Reges pulsus Medis subegerunt.

Captasse Assyrios occasionem Anarchiæ inter obitum Arbaces & initum à Dejoce Regnum, quo scilicet intervallo occupatam olim à Medis regionem suam vindicarent, autumat Usserius ad A. 3283.

Universam Tribum Nephtali unâ secum Ninive traductam Tobias 1. 11. 16. testatur. Ezechiel oracula funderat juxta flumen Chaboram (m). Mardocheus & Esther Susii morabantur; & universæ Imperii Assyrii regiones Judæis frequentabantur (n). Frequentabantur autem post solutam captivitatem; ut ex eo facilis conjectura ducatur, Judæos illos ad decem Tribus spectasse, admixtis etiam nonnullis ex Juda, & Benjamin. Jesu Christi atate per totum latè Orientem Israelitæ dispergebantur (o); ita Persidem, Mediæ, Elamitidem, Mesopotamiam, Cappadociam, Pontum, Asiam, Phrygiam, Pamphyliam, Ægy-

ptum, Cyrenaicam, Insulam Crêtam, & Arabiam tenebant; undique enim ex his regionibus Judæi Jerosolymam ad Festum Pentecostes, quòd post Jesu Christi resurrectionem proximè successit, convenerant. Eos verò omnes ad Tribum Juda, & Benjamin spectasse, nemo rerum peritus dixerit; plures enim Israelitæ avitam religionem resumpserant, & Templum etiam ante captivitatem adibant. S. Petrus Epistolam primam Canonicam dirigit ad Judæos dispersos in Ponto, Galatia, Cappadocia, Asia, & Bithynia; & S. Jacobus alteram dedit ad duodecim Tribus dispersionis (p). Josephus decem illas Tribus suâ adhuc ætate in provinciis Transsephratis numero hominum floruisse plurimum testatur (q); addens insuper, solas Tribus Juda, & Benjamin ex universâ Judæorum gente tam in Asia, quàm in Europa, Romanis parere, Floruisse etiam in toto Oriente, Bithynia, & Imperio Perfarum, Philo, Legat. ad Cæsum testatur. Sanctus Hieronymus in Ezech. 23. init. auctor est, suâ adhuc ætate decem Tribus captivas in montibus & Urbibus Mediæ, olim in sedes assignatis, manere; quòd ille ex traditione Judæorum & Christianorum suæ ætatis asseruisse credendus est.

Author Lib. 4. Esdræ cap. 13. 41. & c. vir planè Christianus, qui quæ juxta opinionem Judæorum ætatis suæ scribebat, deducos à Salmanasare Judæos in Transsephrathæa narrat. Cum verò, ait, inter gentes medios versari se cernerent, consilium religione suâ planè dignum susceperunt; ne quid enim corruptionis ex eorum commercio contraherent, in novas terras secedere novæque sibi procurare sedes in regionibus planè desertis moliti sunt; quòd scilicet nihil de Lege & Religione periclitarentur. Tantum profectò Legis studium suspiciosum est in populo cultu vituli infami, quique sceleris sui merito pristinas sedes amiserat. Sed hæc ultrò Scriptori concedamus. Religiosus ergo populus, ait ille, vada Jordanis sicco pede per angustos planè canales transgressus, cum Dominus annis aquas prodigio in arcum redegitset, post longas viarum ambages exactumque itineris annum & semis, tandem *Arseret* pervenerunt. Eò loci sedes fixere, nunquam amplius revellendas, donec ab Altissimo revocati, per Euphratis vada eodem prodigio pervia reducerentur. Negotium est modò quid per regionem *Arseret* designetur.

Nota est ad ostium Araxis ad mare Caspium Urbs *Arzarat* (r); sicut etiam *Arzerie* & *Arzice* in minori Armenia; ac tandem provincia *Arzanena* in Mesopotamia. Sed loca illa minus distant quàm anni & semis itinere ab Euphrate sive Regione illâ quò decem Tribus primum jussu Salmanasaris deductæ sunt. Notior est etiam & frequentior adhuc ante hunc Principem regio. Nos tamen nullam aliam regionem Arzaræ uspiam audivimus. Non ita Judæi, quibus ea sedet opinio, hodie etiam decem Tribus in incognita & inaccessibili regione perseverare, vel saltem per Orbis faciem

p Jacob. 1. 1.

q Antiq. lib. 11. cap. 5.

r Ptolem. l. 1. pag. 135.

i Amos 4. 3. Hebr.

k Bereſebit. Rabb. ſect. 33. l. 1. Esdr. 8. 16. 17.

m Ezech. 1. 2.

n Esdr. 3. 8.

o A. 2. 9. 10. 11.

Cem disperfas peritisse. Celebratissimus Jossippon lib. 2. cap. 10. quem virum postremo Jerosolymorum obsidioni coævum factitant, narrat Alexandrum Magnum cum manu 1200. militum transitum montium tenebricorum, regionem illam ab omnibus aliis determinantium, tenuisse, quod scilicet ad terram filiorum Jonathan, & Bechal pervaderet; ab incæpto tamen desistere coactum subitâ clamantis voce, ne aditum in domum Dei moliretur. Felicitior seu potius audacior Alexandro Benjamin Tudelenis, qui iter suum per Septentrionalem plagam instituens, post 21. dierum viam tandem ad Regnum Rechabitarum pervenit. Regio erat 16. dierum itinere porrecta, Urbibus frequentissima, quarum exacte historiam describit: omnia Geographis, atque iter facientibus incognita. Sed neque Benjamin, neque alii Rabbinii, omnes Tribus in eo à consortio hominum remotissimo loco versari sibi persuaderunt.

Secretis ab historia quarti Esdræ fabellis, ceterisque cum veritate non planè congruentibus, sententia Authoris facile apparet; insinuat enim urbem Arseret Israelitis frequentari maximè. Neque rerum perito laetè nostrâ etiam ætate in Media pro 100. familiis Judæorum vix 40. Christianorum respondere, ejusque gentis frequentissimas sedes potissimum secundum mare Caspium, adusque radices Caucafi spectari; ac tandem Reges Mengrelia originem suam ad Davidem referre (1). Eadem venditabant veteres Reges Georgia, sicut & Reges Imiretta. Nec temerè illi prorsus; namque Julius Africanus apud Syncellum refert, Artaxersem Ochum confectâ expeditione suâ in Ægyptum, plures Judæos captivos secum abduxisse, quorum alios collocaverit in Hyrcania ad mare Caspium, alios in Babylonia, juxta ac plures Græci Authores memoriæ prodiderunt. Gemina habet Paulus Orosius lib. 31. cap. 7. addens suâ etiam ætate Israelitas eadem loca numero hominum valdè frequentes tenere, unde educi se tandem sperant. Ex his facile Judæis Hyrcanis Reges Georgia originem suam retulerunt. Verùm nihil hæc Judæis decem Tribuum favent, cum Judæi superiora maris Caspii tenentes ex eorum fuerint numero, quos Cyrus liberos in Judæam remiserat, quique excusso tandem servitutis jugo, hoc in caput suum infortunium provocarunt; infortunium, inquam, à Josepho prætermisum, quamquam aliqui certissimum videtur, cum Josephus ipse in primo contra Appionem, locum ex Hecataeo Abderita laudet, ubi Judæi frequent numero in Babyloniâ captivi à Persis deducti leguntur, quod vix aliter, quàm de expeditione Ochi, intelligi potuisset.

Allatius, & Grotius in 4. Reg. nomine Chabor & Chabal designatam credunt Iberiam & Colchidem. Fullerus Miscell. 2. cap. 5. Gelas ad Araxem & Cadusios originem à Judæis retulisse ex nominis etymologia demonstrat. Gela sonat advenas, & Cadusii Sanctos; Arseret reddi potest Urbis refugium. De circumcissione Colchorum satis supra egimus. Apud Plinium lib. 6. cap. 27.

legimus, parvam quandam regionem Armeniam versùs Palestinam, sive Calastinam, & urbem Sabbatam sive Sabbaticam appellatam. Tandem Esdræ (1) testimonio discimus, montes Caspios Judæorum sedes fuisse; & vaticinio Amos 4. 3. transferendos ultra montes Armon sive Armeniam Judæos prædictum est. Berofus Rex Persidis Nephthalites (u) sive Euralites (x), populum finitimum Medisque foederatum bello afflixit. Huic genti peculiaris Rex imperabat, regionemque jam inde à multis faculis tenebat; nec desunt qui reliquias illos crediderint Judæorum Tribus Nephthali (y). Author Historiæ Scolasticæ in Escher 5. & Vincentius Bellovacensis in Specul. hist. lib. 30. cap. 89. narrant, Alexandrum Magnum parte regionis Israelitis decem Tribuum multatos intra montes Caspios inclusisse. Omnia hæc loca populique, neque Arseret excepta, sive intra Mediam, sive finitima jacent; ibique Israelitarum decem Tribuum vestigia præ cæteris altius servata fuisse fatendum est.

In eadem regione constituendum credimus Regnum Cozar, Rabbinorum scriptis celebratissimum, quamquam illi, pro insito gentis ingenio omnia in majus efferendi, fabellisque narrationem suam inferendi, in fabulam veram historiam transformatunt. Narrant igitur, Regem Cozar Judæicæ Religioni, octavo Christianæ æræ sæculo nomen suum addidisse, nihil moratum sive Christianam, sive Mahometanam, sive Naturalem Philosophorum religionem, quamquam sedulâ discussionem singulas illas in examen ante revocasset (2). Quod maximè in ea historia negotium facit, illud est, nimirum ubinam potissimum Regnum Cozar statueretur. Alii collocandum malunt in Tartaria, alii ab eadem provincia lingua Maris interjectâ determinant. Urbs ejus Metropolis Togorma sita est in montibus Arazat, ait Judæus quidam, qui 18. dierum morâ Regnum illud lustrasse se asseverabat. Alii verò totum illud Regnum genio ludenti à Rabbinis fabricatum, nullibi locorum nisi in vacua errantium mente collocandum censent. Nos tamen, si veritatis aliquid in fabella fuerit, ad litus meridionale maris Caspii, & intra Mediam constitueremus. Mare Caspium Arabibus est Cusur, nos verò ad Gen. 2. 13. ostendimus regionem Cos vel Cusch ipsam esse Araxenem: Cusch, sive Cosri potest urbem Chuschii designare. R. Petachia, quem laudavimus, Tartariam à Cozar interjectâ maris lingua determinat, additque Regnum intra duo maria definitum, septem ingentibus fluminibus perlui, ejusque Metropolim in montibus Arazat constituit. Ineptè ille quidem; sed ejus descriptio nulli locorum magis, quàm Mediam, & Iberiam quadrat.

Ex his regionibus Israelitæ in Tartariam migrarunt, ubi alta aded vestigia decem Tribuum supersunt, ut Doctissimorum quorundam judicio, nost à etiam ætate decem Tribus eum locum tenuisse credantur (a). Exinde censent derivatos Judæos in Ruffiam, Moscoviam, Poloniam, Lituaniam, quas regiones crebriores quàm alibi uspiam

t 1. Esdr. 8. 16. 17.

u Agathias lib. 4.

x Procop. de bello Persico lib. 1. cap. 3.

y Schikard. Tarich. pag. 130.

z An. 740. circiter. Vide Basnag. Hist. des Juifs. l. 7. c. 1. a. 5.

a Philipp. Mornaus de Verit. Relig. Christi. cap. 26. Geneb. Chron. Author Religion. Mundi 1. 2.

piam in Europa Judæi frequentant. Plures manent apud Tartaros recepti ex Judæis mores; quique ex illis duce Cingi à regione sua profecti anno 1200. Imperium Magni Cham constituerunt, circumcissionem, etiam ante adoptatam Mahometanam superstitionem, admittebant. Polygamia apud illos obtinet, & si fortè vir conjugis adhuc sterile obierit, defuncti frater sive propinquior suscitare semen fratris sui cogitur. A suillis abstinent, & circumcissione nono ætatis anno initiantur (b). Legimus apud Daviti (c), Regem Thabor in Tartaria, Francisco I. regnante, in Galliam venisse eo consilio, ut Regi Judæicam superstitionem persuaderet; paria cum Carolo V. cæterisque Europæ Principibus præfiteratur; nullo itinere laborumque suorum fructu, nisi quod male exceptus ab omnibus, temeritatis suæ poenas reportaverit.

Manasse Ben-Israel [d] celebris postremi sæculi Rabbinus, obvis manibus opinionem de transitu decem Tribuum in Tartariam excepit, simulque constitutum apud se habuit; provinciam Thabor, quam ille in finibus Media collocat, ipsam esse Chabor, quod transmigrares coactos Israelitas in libb. Reg. legimus. Et Tartaria verò ad Sinas fratres suos deducit. Ortelius in sua Tartaria seu Tabula 62. Regnum Arseret, de quo in 4. Esdræ, intra Tartariam collocat. Decem Tribus, ait ille, Scytharum eadem loca incolentium sedes occuparunt, indito sibi novo Gautheorum nomine, quorum studium pro Dei gloria designaretur; toti que regioni nomen Cathai mansit. Celebris ille Geographus statuit in Tartaria Nephthalitas, sive Ephthalitas. Dacas verò sive Danos, Tartaros Septentrionales, ex Tribu Dan nomen suum derivasse arbitratur. Tandem Regnum Thabor in mediatullo Tartariæ collocat; Thabor enim in Hebræo sonat umbilicum, sive medullinum; ipsumque etiam Tartarorum nomen quod pronunciandum Totares, i. e. Presbyter, contendit, ex Hebræo accessit. Postellus Authorem Armenum transcripsit (e), qui transmigrares in Tartariam Israelitas docuerat; cujus autoritas ipsum Postellum in eandem sententiam pertraxit.

Author recentior, qui sententiam hanc de transmigratione Israelitarum in Tartariam ad examen revocaverat (f), solidis rationibus illam refutandam aggressus, demonstrat, nunquam id committere potuisse Israelitas, ut susceptâ in Scythas expeditione easdem gentes, sive Tartaros dererent. Gens enim illa Idololatricæ cultui usque adeo addicta permansit, donec ejus sacris ejuratis, ad Mahometanam Religionem deficeret; cum qua & circumcissionem, cæteroque Judæicos ritus Mahometanis communes susceperunt. Nomina Euralitæ sive Ephthalitæ, & Dani levissimo sunt pro Tribubus Nephthali, & Dan argumento, nisi majora alia documenta accesserint. Ego quidem negare non aulam Israelitarum nonnullos in Tartariam, quod facile poterant, migrares; vix enim crediderim gentem longè latè per universam

orbis faciem dispersam, solam Tartariam intactam reliquisse; non nisi tamen per summam impudentiam assereretur, decem Tribus plerumque intra Tartariæ fines contineri, ibique rerum nostrâ etiam ætate potiri.

E Tartaria facilis in Sinas transitus, unde migrares plures familias è decem Tribubus, superato muro utramque ditionem determinante, hujus opinionis assertores contendunt. Nonnullas Judæorum Synagogas ibidem constitutas invenisse se P. Ricci testatur; addens retineri ab illis Israelitarum nomen, quamvis Judæorum ignorent. Ex quo facilis conjectura, è decem Tribubus, non è Juda, originem illos duxisse. Servant volumen Legis sine punctis vocalibus, ante 600. annos scriptum, Hebræus, quo idem Pater utebatur, narrabat, in urbe Hamcher Metropoli Chequiam plures credas esse Synagogas, sicut & Israelitis locum frequentari plurimum. Quam Hebræus ille ignorabat Scripturam Hebræicam, longâ desuetudine eo studii genere neglecto, ejus frater callebat, cui Synagogæ administratio demandabatur. Norat ille pariter historiam Veteris Testamenti, maximè Abrahami, Judith, Esther; exhibitumque à P. Ricci Virginis simulacrum, quod Lix uxoris Jacob per simulationem dixit, supplex provolutus adoravit. Jesuista alter (g) nomine Gozani, invenisse aliam Synagogam in Honan provincia Sinarum testatus, deductos in regionem Judæos ante Jesum Christum autumat. Norant illi Esdras, & Jesum filium Sidrach (Authorem Ecclesiastici credo); eandemque in suis interpretationibus servabant methodum, ac Talmudicâ. Hæc omnia, minus cum Israelitis decem Tribuum è Tartaria in Sinas derivatos, quàm cum Judæis è Regno Persidis in eam regionem diu antea digressis quadrant.

Extat prolixior Epistola Judæorum Coquinenfium ad Synagogam Amstelodamensem (h), qua venisse se ad Indos perhibent, quo tempore Romanorum armis Palestinam occupata est. Narrant insuper, Judæos mille annorum spatio ita apud Sinas floruisse, ut 72. Reges continuatâ successione numerarent. Cum verò duo fratres de Regno inter se disputarent, oborto inter illos dissidio, eâ divisione Judæorum viribus in partes distractis, finitimi Reges, motis in illos armis, gentem subegerunt; quorum deinde jugum semper ad id usque passus sunt. Cum verò novis Dominis inviolabili fide & obsequio semper paruisent, ejus virtutis merito plurimum apud eas gentes æstimationis & laudis sibi conciliarunt; ut anno 1640. Samuel quidam ex eorum fratribus, Præfecturam Coquinenfem potitus obierit, munerisque sui & nominis successorem Judæum alterum reliquerit. Menasse filius Israel (i), persuasus Israelitas frequentissimos apud Sinas versari, vaticinium illis Isaia 49. 12. vindicet, quo scilicet oraculo Hebræi redituri in avitas sedes de terra Australi (Hebr. Meeretis Siniim) nempe ut ipse quidem interpretatur, è regione Sinarum, per-

g Journal de Savans, Ann. 1707. 7. Maji

h Basnag. tom. 5. l. 7. c. 33.

i In Libro de Spe Israel.

s Chardin Vo. pag. de Persie.